

Zatímco je hodnocení učitele tradičně zaměřeno na sumativní kontrolu jeho výkonu, důraz na hospitaci ve třídě má velký potenciál ve smyslu vytvoření formativnější dimenze v hodnocení učitelů. V několika školách navštívených hodnotícím týmem byl pohovor, který následoval po hospitaci, skutečně využit k identifikaci silných stránek učitele, jakož i k diskusi o individuálních slabých stránkách, na které je třeba se v profesním rozvoji zaměřit.

Důležitost profesního rozvoje učitele je legislativně zakotvena

Aby hodnocení učitelů vedlo ke zlepšení v praxi, je důležité, aby po zpětné vazbě následovalo adekvátní další vzdělávání. Důležitost dalšího vzdělávání učitelů je uznána v legislativních dokumentech České republiky, a to v zákoně č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, který stanovuje povinnost pro učitele účastnit se dalšího vzdělávání. K dalšímu vzdělávání přísluší pedagogickým pracovníkům volno v rozsahu 12 dnů ve školním roce. Ředitelé škol vypracují plány dalšího vzdělávání s přihlédnutím k studijním zájmům pedagogického pracovníka, k potřebám a rozpočtu školy. V oblasti realizace dalšího vzdělávání učitelů se vyskytuje mnoho obtíží (více viz dále), avšak důraz na další vzdělávání je důležitým předpokladem pro realizaci hodnocení učitelů, na které navazuje příslušné odborné školení.

Existují určité formy pro spolupráci a výměnu zkušeností mezi učiteli

Také výměna zkušeností mezi kolegy může být důležitým zdrojem konstruktivní zpětné vazby. V České republice jsou ve větších školách učitelé obvykle organizováni do předmětových komisí, které se skládají z učitelů vyučujících daný předmět. Tato forma podněcuje mezi kolegy výměnu názorů a spolupráci ve výuce určitého předmětu, např. zahrnuje přípravu vyučovacích hodin nebo diskuse o tom, jak podat určité učivo. Vedoucí předmětových komisí obvykle hrají důležitou roli v organizaci hospitací a ve vzájemném hodnocení, starají se o nové kolegy a podávají zprávy ředitelům škol jako podklad pro vlastní hodnocení školy. V jedné ze středních škol navštívených hodnotícím týmem existoval systém vzájemného hodnocení učitelů podle kritérií školy s cílem identifikovat individuální vzdělávací potřeby. Třebaže v některých školách existují příklady vzájemného hodnocení mezi učiteli, je zřejmé, že tato praxe není běžně rozšířena v celém systému (viz níže).

Existuje propojení mezi hodnocením na úrovni učitele a školy

Vzhledem k tomu, že jak evaluace školy, tak hodnocení učitele si kladou za cíl udržet vysoké standardy a zlepšit výuku, oba tyto procesy mohou mít synergický efekt, a tedy velký přínos. V České republice existuje propojení mezi hodnocením učitele a hodnocením školy. Školní inspekce se silně zaměřuje na hospitace ve třídách, i když jejím účelem není hodnotit kvalitu výuky jednotlivých učitelů. ČŠI vytvořila přehled vyučovacích forem a metod, jejichž využívání sleduje během hospitační činnosti; součástí inspekční činnosti jsou také volné nebo strukturované rozhovory s učiteli. Inspekce sice neanalyzuje práci jednotlivých učitelů, ale při rozhovorech s učiteli má možnost upozornit na příklady dobré praxe nebo doporučit učiteli nabídku dalšího vzdělávání. ČŠI také sleduje, zda ředitelé škol provádějí hodnocení učitelů jako součást vlastního hodnocení školy. Propojení vlastního hodnocení školy s hodnocením učitele poskytuje dobré východisko, ze kterého může vycházet systém hodnocení ve škole.